

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף קפ"ח ע"ב

פרשת בלק

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קפ"ח ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

תוהו רבי אלעזר ורבי אבא וחבריה. אמר רבי אבא, זכאה ארחא דא, וזכאה חולקנא דזכינא למיחמי דא, אתקיננו פתורא כמלקדמין.

תרגום לעברית

אמר אותו תינוק, בריח לבושכם ראיתי שעמון ומואב מתגרים בכם. איך נצלתם מהם? כלי קרב לא היו בידיכם. ואם לא, לבטחה תלכו כלי פחד. תמהו רבי אלעזר ורבי אבא והחברים. אמר רבי אבא, אשרי הדרך הזו ואשרי חלקנו שזכינו לראות את זה. התקיננו שלחן כמקדם.

טקסט הזוהר

אמר, חכימין קדישין. תבעו נהמא דתפנוקי בלא קרבא, (ס"א או נהמא דקרבא ופתורא דמאני קרבא). או פתורא דמאני קרבא. או נהמא דקרבא. או תבעון לברכא למלכא בכל מאני קרבא דהא פתורא לא אסתליק בלא קרבא. אמר רבי אלעזר, ברא רחמא חביבא קדישא, הכי בעינו, בכל הני זיני קרבא אשתדלנא בהו, וידעינן לאגחא בחרבא, ובקשתא, וברומחא, ובאבנין דקירטא. ואנת רבא, עד לא חמית, הוה מגיחין קרבא, גוברין תקיפין דעלמא.

אמר, חכמים קדושים, תרצו לחם תפנוקים ללא קרב (או לחם קרב ושלחן של כלי קרב) ושלחן של כלי קרב, או לחם קרב, או תרצו לברך למלה בכל כלי הקרב, שהרי השלחן לא עולה בלי קרב? אמר רבי אלעזר, בן אהוב חביב קדוש, כך אנו רוצים, בכל המינים של הקרב האלה השתדלנו בהם, ויודעים אנו לערוך בקרב ובקשת וברמח ובאבני בליסטראות, ואתה תינוק עוד לא ראית איך עורכים קרב גברים חזקים של העולם.

טקסט הזהיר

חדי ההוא ינוקא, אמר ודאי לא חמינא, אבל כתיב (מלכים א כ) אל יתהלל חוגר כמפתח. אתקיננו פתורא בנהמא, ובכל מה דאצטריה. אמר רבי אלעזר, כמה חדו אית בלבאי ברביא דא, וכמה חדושינן יתחדשון על פתורא דא, ועל דא אמרית, דיצענא דזגי פעמוני רוחא קדישא, הו אילין ביה.

תרגום לעברית

שמח אותו תינוק, אמר, ודאי שלא ראיתי, אבל כתוב (מלכים א כ) אל יתהלל חוגר כמפתח. התקיננו שלחן בלחם ובכל מה שצריה. אמר רבי אלעזר, כמה שמחה יש בלבאי בתינוק זה, וכמה חדושים יתחדשו על שלחן זה, ולכן אמרתי שידעתי שזוג פעמוני רוח הקדש היו הולכים בה.

טקסט הזהיר

אמר ההוא ינוקא, מאן דבעי לנהמא, על פום חרבא ייכול. חדי רבי אלעזר, אהדר וקריב ינוקא לגביה, אמר ליה, בגין דשכחת גרמה, אית לך למיגח קרבא בקדמיתא, ואנא אמרית בקדמיתא, דקרבא ליהוי פתר אכילה. אבל השתא, מאן דבעי סולתא, תולה (נ'א ייתי) מאני קרבא בידוי. אמר רבי אלעזר, לך יאות לאחזאה מאינון מאני קרבא דילך.

אמר אותו תינוק, מי שרוצה לחם על פי החרב - יאכל. שמח רבי אלעזר, חזר וקרב התינוק אליו, אמר לו, משום ששפחת עצמה, אתה צריך לערוך קרב בתחלה, ואני אמרתי בתחלה, שהקרב יהיה אחרי האכלה. אבל כעת, מי שרוצה סלת, תולה (יביא) כלי הקרב בידי. אמר רבי אלעזר, לה ראוי להראות מאותם כלי הקרב שלך.

טקסט הזוהר

פתח ההוא ינוקא ואמר, (במדבר טו) והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה לי. קרא דא על עומר התנופה אתמר, מאי תנופה, אי בגין דאניף ליה כהנא לעילא איהי תנופה. מאי אכפת לן, אי אניף אי מאיף.

תרגום לעברית

פתח אותו תינוק ואמר, (במדבר טו) והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה לה'. פסוק זה נאמר על עמר התנופה. איזו תנופה? אם בגלל שהניפה הכהן למעלה, היא תנופה. מה אכפת לנו אם הניף או הנמיה?

טקסט הזוהר

אלא ודאי אצטריך לארמא לה לעילא, והינינו תרומה. ואף על גב דדרשינן תרי ממאה, והכי הוא, אבל תנופה מאי (ס' א דא) הוא ארמותא. ורזא דחקמתא הכא. אי חסיד די קדישין, מארי דרומחין, לא שמשתון לרבי שמעיה חסידא, דאי לאו תנדעון תנופה מאי היא. חטה מאי היא. שעורה מאי היא.

תרגום לעברית

אלא ודאי צריך להרימה למעלה, והינינו תרומה. ואף על גב שדרשנו שנים ממאה וכו' זה, אבל תנופה מהי הרמה (זו)? וסוד חכמה פאן. אי חסידים קדושים, בעלי רמחים, לא שמשתם את רבי שמעיה החסיד, שאם לא תדעו מהי תנופה, מהי חטה, מהי שעורה.

תְּנוּפָה דְקֶאמְרִינָן, הֵינּוּ תַנ' ו פ' ה'. וְרָזָא דִילִיָּה (ירמיה י"ג) תְּנוּ כְבוֹד לַיְיָ אֱלֹהֵיכֶם.
 דְּהָא פָּה (עלאה) הֵינּוּ כְבוֹד, דְּכַעֲיָנָן לְמִיָּהֵב לִיָּה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְעַל דָּא אֲבָעִי לָן
 לְאַרְמָא לְעִילָא, לְאַחְזָא (ס"א דלית אינון יהבין אלא להאי פה) דִּילִיָּה אָנָּן יְהִבִּין לְהָאִי
 פָּה. דִּלִּית שְׂבָחָא לְמַלְכָּא עֲלָאָה, אֶלָּא כִּד יִשְׂרָאֵל מִתְקַנֵּי לִיָּה לְהָאִי כְבוֹד, וְיַהֲבִי לִיָּה
 לְמַלְכָּא כְבוֹד. וְדָא הוּא תְנוּ פָּה, תְנוּ כְבוֹד, וְאַרְמָא אִיהוּ וְדָאִי.

תרגום לעברית

תְּנוּפָה שְׁאֲמִרְנוּ, הֵינּוּ תַנ' ו פ' ה'. וְסוּד שְׁלוֹ - (ירמיה יג) תְנוּ כְבוֹד לַה' אֱלֹהֵיכֶם.
 שְׁהֲרִי פָּה הֵינּוּ כְבוֹד שְׁרוּצִים לְתַת לְקוּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלָכֵן צְרִיכִים לְהָרִים לְמַעְלָה,
 לְהִרְאוֹת (שאינם נותנים אלא לפה הזה) שְׁאֲנוּ נֹתְנִים שְׁלוֹ לְפָה הַזֶּה. שְׁאִין שְׂבַח לְמַלְךְ
 הָעָלְיוֹן אֶלָּא כְּשִׁיִּשְׂרָאֵל מִתְקַנֵּים לוֹ לְכְבוֹד הַזֶּה וְנֹתְנִים כְבוֹד לְמַלְךְ. וְזֶהוּ תְנוּ פָּה, תְנוּ
 כְבוֹד, וְהִרְמָה הִיא בְּוֹדָאִי.

טקסט הזוהר

קָרָא דְשִׁרְיָנָן בֵּיָה, וְהָיָה בְּאֶכְלָכֶם מִלֶּחֶם הָאָרֶץ. וְכִי לָכֶם הָאָרֶץ שְׁעוּרָה אִיהוּ, לָאוּ הָכִי.
 וְאַנָּן שְׁעוּרָה מְקַרְבִּינָן, בְּגִין דְּשְׁעוּרָה קְדָמָא לְשָׂאָר נְהָמָא דְעֲלָמָא. שְׁעוּרָה אִיהוּ (ס"א
 שיעור ה"א, דהא אתר) שְׁעוּרָה דְּה"א יְדִיעַ הוּא, בְּשִׁיעוּרָא דְּה"א. (ס"א חטא בה"א
 נקודה וכו') חֲטָה נְקוּדָה בְּאִמְצָעִיתָא, דִּלִּית חוּלְקָא לְסִטְרָא אַחְרָא דְּחוּבָא תַמָּן. (אלא)
 חֲטָה בְּרִתָּא דְּמִתְחַטָּא לְקַמֵּי אָבוּהָ, וְעֵבִיד לָהּ רְעוּתָא, וּמָה חֲטָה. כְּלָלָא דְכ"ב אֲתוּוֹן.

תרגום לעברית

הַפְּסוּק שֶׁהִתְחַלְנוּ - וְהָיָה בְּאֶכְלָכֶם מִלֶּחֶם הָאָרֶץ. וְכִי לָכֶם הָאָרֶץ הִיא שְׁעוּרָה? לֹא כָּךְ.
 וְאַנּוּ מְקַרְבִּים שְׁעוּרָה מִשּׁוּם שְׁשְׁעוּרָה קְדָמָה לְשָׂאָר הַלֶּחֶם שֶׁבְּעוֹלָם. שְׁעוּרָה הוּא
 (שיעור ה"א, שהרי מקום) שְׁעוּרָה שֶׁל ה"א יְדוּעַ הוּא בְּשִׁיעוּר שֶׁל ה"א. (חטא בה"א

נקודה וכו') חטא נקודה באמצע, שאין חלק לצד האחר שחטא שם. (אלא) חטא בת שמתחטאת לפני אביה ועושה רצונה. ומה חטא? כלל עשרים ושנים אותיות.

טקסט הזהר

אמר רבי אלעזר, אף על גב דהוה לן למשמע. הכא אית לן למימר, ולדרבא קשתא. אמר ההוא ינוקא, הא מגנא לקבל גירא. אמר רבי אלעזר, ודאי חטא הכי קרינן לה. אבל חמינן בשבטים כלהו דלית בהו ח'ט, ובה אית ח'ט, וקרינן חטא. אמר ההוא ינוקא, ודאי הכי הוא, דהא ח'ט שריא סמיה לה. בהו בשבטין, לא הוו אתון אלין, דקא אתו מסטרא דקדושה דלעילא, אבל לגבה שריא.

תרגום לעברית

אמר רבי אלעזר, אף על גב שהיה לנו לשמע, כאן יש לנו לומר ולדרב קשת. אמר אותו תינוק, הרי מגן מול החץ. אמר רבי אלעזר, ודאי חטא כך קוראים לה. אבל ראינו שבשבטים כלם אין ח'ט, ובה יש ח'ט, וקוראים חטא. אמר אותו תינוק, ודאי כך זה, שהרי ח'ט חונה סמוך לה. שבבטים אין האותיות האלו, שהרי באו מצד קדשה העליונה, אבל אליה יש.

טקסט הזהר

ואי בעית לאפקא חרבא, ותימא אמאי נקטת אתון אלין ההיא ברתא, אלא אי תנדע חובא דאדם הראשון, דאמרו חט'ה הוה, תנדע הא. ואילנא דא כד נצח, כלא סטרא דטוב, נקיט לכל סטרא אחרא, וכפייא ליה.

תרגום לעברית

ואם תרצה להוציא חרב ותאמר למה נקטה אותיות אלו הפת הזו, אלא אם תדע חטא אדם הראשון שאמרו חטא היתה, תדע זה. ועץ זה כשנצח, הכל צד הטוב נקט לכל הצד האחר, וכופף אותו.

חֲבֵרֵי־אֵל קִדְמָאֵי פְּרִישׁוּ מִלָּה דָּא, וְשָׂרוּ לָהּ מִרְחִיק, חֲטָה סְתָם. אֲתוּ בִּתְרָאֵי וְאָמְרוּ, חֲטָה מִמָּשׁ. אֲתָא יִשְׁעִיָּה וּפְרִישׁ לָהּ, דְּכָתִיב, (ישעיה נד) וּמִמַּחֲתָה כִּי לֹא תִקְרַב אֵלֶיָּהּ, וְעַל כֵּן נִקְוָה בְּאִמְצָעֵיתָא, דְּלֹא יִהְיֶה חֲטָאָה, דְּאֵלּוּ נִקְוָה לֹא הָוֵי, חֲטָאָה לְהָוֵי. וְחִלּוּפָא בֵּין ט' לַת', תְּבִירוּ לְסִטְרָא אַחֲרָא, בְּרִירוּ (ס"א דילה) דְּמִילָה.

תרגום לעברית

הַחֲבֵרִים הָרִאשׁוֹנִים פָּרְשׁוּ דָבָר זֶה וְשָׂמוּ אוֹתָהּ מִרְחוֹק, חֲטָה סְתָם. בָּאוּ אַחֲרֵינִים וְאָמְרוּ חֲטָה מִמָּשׁ. בָּא יִשְׁעִיָּה וּפְרִשָּׁהּ, שְׁכָתוּב (ישעיה נד) וּמִמַּחֲתָה כִּי לֹא תִקְרַב אֵלֶיָּהּ. וְלָכֵן נִקְוָה בְּאִמְצָע, שֶׁלֹּא תִהְיֶה חֲטָאָה. שְׂאֵלּוּ לֹא הִיָּתָה נִקְוָה, תִּהְיֶה חֲטָאָה. וְחִלּוּף בֵּין ט' לַת' שֶׁבָּרוּ אֶת הַצַּד הָאַחֵר, בְּרוּר (שלה) שֶׁל הַדָּבָר.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קפ"ט ע"א) ◆

טקסט הזוהר

אֲתוּן חֲבֵרֵי־אֵל, דְּלֹא שְׁמִשְׁתוּן לְרַבִּי

תרגום לעברית

אֲתָם הַחֲבֵרִים, שֶׁלֹּא שְׁמִשְׁתָּם אֶת רַבִּי שְׁמִעְיָה הַחֲסִיד, אוֹמְרִים שְׁבַח־מִשְׁת מִיָּנִי דָגֵן אֵין חֶלֶק לַצַּד הָאַחֵר. וְלֹא כֹה, שֶׁהָרִי כָּל מָה שְׁנִבְלָה בְּאַרְץ יִשׂ בּוֹ חֶלֶק לַצַּד הָאַחֵר, וּמָהוּ חֶלְקוֹ? מוּץ שֶׁתִּדְפְּנוּ רוּחַ, שְׁכָתוּב (תהלים א) לֹא כֵן הִרְשָׁעִים כִּי אִם כִּמְצָא אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ רוּחַ, וְזוּהִי רוּחַ שֶׁל קִדְשָׁהּ. וְכָתוּב (שם קג) כִּי רוּחַ עֲבָרָה בּוֹ וְאֵינָנוּ וְגו'. מִשּׁוֹם שְׁרוּחַ הַקִּדְשׁ מִפְּזָרְתוֹ בְּכָל צִדֵּי הָעוֹלָם שֶׁלֹּא יִמָּצָא. זֶה בְּנִקְבָּה. הַזָּכָר מָהוּ? תְּבִין.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

